

Ана Петровић (1983, Јагодина) је завршила дипломске и специјалистичке студије на ФМУ у Београду. На Филолошком факултету у Београду дипломирала је на катедри за енглески језик и књижевност. По завршеној академији наставила је усавршавање на мајсторским курсевима у Србији, Немачкој, Аустрији и Хрватској. Посебно истиче рад са баритоном Давидом Бижићем и Ајром Сифом, вокалним педагогом Метрополитен опере у Њујорку. Оперски репертоар гради са диригентцом Аном Зораном Брајевић. Наступа у *Магленијануму* у улогама Папагене у Моцартовој *Чаробној фрули* и Ђанете у Доницетијевом *Љубавном најнићку*. Дебитовала је као Мими у Пучинијевим *Боемима* (2014) у Народном позоришту у Београду. Током сезоне 2015/2016. започела је рад са диригентом Младеном Јагуштом на улози Виолете у Вердијевој опери *Травијата* у Народном позоришту у Београду. У истом позоришту припрема и улогу Сестре Анђелике у истоименој Пучинијевој опери. Од 2010. године ради као професор енглеског језика на Факултету за медије и комуникације у Београду, на Универзитету Сингидунум.

Уметност пијанисте **Ђорђа Нешића** је од стране критичара описана као *смела, осећајна и суйиљилно виртуозна*. Његова каријера укључује реситале, концерте и камерно музицирање у САД и у родном Београду, на местима као што су Коларац, Скупштина Града и УК *Пароброг*, Опера Америка, Карнеги хол салама Вајл и Занкел, Амерички национални Радио, Кенеди центар у Вашингтону, Асоло театар у Сарасоти, Линколн центар, Уједињене нације, Ман уметнички центар у Филадельфији, Фуџи тв Јапан, фестивали Равинија, Танглвуд, Аспен, Саратога опера, Глимерглас опера, Хјустон опера, Гринич. Ђорђе Нешић је члан Уметничке глобалне фондације базиране у Женеви, и живи у Њујорку. За више података, посетите djordjenestic.com

Немања Драгаш је српски књижевник и дипломирани драмски и аудиовизуелни уметник – продуцент. Један је од најнаграђиванијих младих песника Србије и лауреат више десетина престижних домаћих и међународних награда и признања. Објавио је пет књига поезије: *Фантасија у њавом* (2008), *Микрофонија зрелости* (2010), *Обећани свет* (2014), *Оковани сањима* (2015) и двојезични *Избор из поезије* (2016). Члан је Удружења књижевника Србије од своје двадесете године. Троструки је добитник плакете Савеза књижевника у отаџбини и расејању, која се додељује књижевнику за изузетна достигнућа и резултате. Лауреат је Видовданске награде Академије уметности. Новине *Полиџика* су га у децембру 2012. године уврстиле у најуспешније младе уметнике Србије.

Ненад Чича (Сплит) је након завршених студија на Факултету спорта и физичког васпитања почео да учи певање, а дипломирао је и завршио мастер студије на ФМУ. Као успешан студент награђиван је из фондова *Аниџа Мезејцова* и *Бисерка Цвејић*. Победник је више такмичења, међу којима су Републичко такмичење, *Лазар Јовановић* и *Пејтар Коњовић*. Као стипендиста је похађао престижни IVAI Институт у Њујорку. Дебитовао је 2011. године у Немачкој као Леандро у опери *Анђелина* А. Салијерија. Од 2012. године је хонорарни члан Опере Народног позоришта у Београду, где наступа у више улога (Крманош, Наробот, Касио, Исмаил, Ленски, Алфредо, Војвода од Мантове, Луиџи и др). Сарађује са CO PTC и Оркестром *Сћанислав Бинички*.

Културни центар Београда
Кнез Михаилова 6/1, Београд
www.kcb.org.rs

КОНЦЕРТ У ГАЛЕРИЈИ

ЧЕТВРТАК

5. МАЈ 2016. У 20.00

СВЕЧАНА САЛА СКУПШТИНЕ ГРАДА
ДРАГОСЛАВА ЈОВАНОВИЋА 2

AIN'T IT A PRETTY NIGHT

АНА ПЕТРОВИЋ

СОПРАН

ЂОРЂЕ НЕШИЋ

КЛАВИР

НЕМАЊА ДРАГАШ

ГЛУМАЦ

ГОСТ:

НЕНАД ЧИЧА

ТЕНОР

С. Барбер *Sure on this shining night*, оп. 13/3
Из циклуса *Песме џусџињака*, оп. 29
III *St. Ita's Vision*
I *At Saint Patrick's Purgatory*
VII *Promiscuity*

А. Копланд Из циклуса 12 поема Емили Дикинсон
I *Nature, the gentlest mother*
XI *Going to Heaven!*
V *Heart, we will forget him*
III *Why do they shut me out from Heaven?*

К. Флојд *The Trees on the mountains*
арија Сузана из II чина опере *Сузана*

Ain't it a pretty night
арија Сузана из I чина опере *Сузана*

В. Болком *New York Lights*
арија Родолфа из опере *Поћлег с мосћа*

Н. Рорем *Take me back*
арија Емили из опере *Наш траг*

И. Стравински *No words from Tom... I go to him...*
арија Ане из опере *Живој разврајника*

О програму:

Оно што је сан сваког композитора, **Семјуелу Барберу (1910–1981)** се испунило: готово сва његова дела су одмах након публикације била и изведена. Што је још важније, велики део његовог опуса је и данас популаран и често се изводи широм света. Барбер се сматра најпопуларнијим америчким композитором протеклог века, а то му је, између осталог, омогућио његов једноставан тонални хармонски језик у stoleћу такозване пропасти тоналитета. Добио је чак две Пулицерове награде за музику, а његово најпознатије дело *Агаћо за љугаче* данас је често коришћено у најразличитије сврхе. Готово да нема жанра којем се Барбер није посветио. Четири песме опуса 13 настале су независно једна од друге у периоду од 1937–1940. године. Груписане су и публиковане 1940. године, а премијерно су изведене наредне године у Филаделфији. Вечерас слушамо трећу и најпопуларнију песму из овог опуса, *Sure on this shining night* која је настала 1938. године на текст америчког књижевника Џејмса Ејдија. Циклус *Песме џусџињака (Hermit Songs)*, оп. 29 обухвата десет песама на стихове средњевековних ирских монаха. Песме су компоноване 1953. године по поруџбини фондације Елизабет Спрејг Кулиц. Премијерно их је извела сопран Леонтина Прајс са аутором као пијанистом у октобру исте године.

Амерички композитор, музички писац, пијаниста и диригент **Арон Копланд (1900–1990)** један је од најзначајнијих личности музичког живота у Америци у току прошлог века. Циклус песама 12 поема Емили Дикнсон за глас и клавир настао је у току 1949. и 1950. године када се Копланд готово искључиво посветио вокалном жанру. Иако су замишљене као циклус, једино су седма и последња песма тематски повезане, док су остале независне. Копланд је осам песама из циклуса оркестрирао 1958. године.

Карлајл Флојд (1926) је најпознатији савремени амерички оперски композитор. Његова најзначајнија опера *Сузана* настала је 1955. године. Либрето је базиран на причи из Библије која је смештена у 19. век у Тенеси, а инспирацију за музику аутор је пронашао у америчком фолклору. Двочино музичко-сценско дело доживело је и интернационални успех, а од 1999. године се налази и на репертоару Метрополитен опере. Вечерас слушамо две Сузанине арије *Ain't it a pretty night* и *The Trees on the mountains* у којој је Флојд нарочито компоновао у духу апалачи народних мелодија.

Такође добитник Пулицерове награде, **Вилијам Болком (1938)** се сматра представником америчке уметничке музике 21. века. Његов стил је еклектичан, базиран на европским музичким правцима на које је додао и широк распон америчке популарне музике од џеза до рока и попа. Тако његов музички вокабулар чине елементи различитих музичких традиција, нових и старих, који уједињени чине музику нашег времена. Компоновао је музику за клавир (како је и сам врстан пијаниста), камерну музику, соло песме, симфоније, музику за театар и опере. Компоновао је 3 опере по поруџбини Лирик опере из Чикага: *McTeague* (1992), *A View from the Bridge* (1999) и *A Wedding* (2004). Вечерас слушамо арију Родолфа *Свејла Њујорка* из друге опере, *Поћлег са мосћа* по комаду култног америчког писца Артура Милера.

Копландов ученик, амерички композитор и писац **Нед Рорем (1923)** учио је код њега током два лета у Тенглвуду, а такође и у Европи где је боравио до 1958. године, дружећи се између осталих са чувеним Коктоом и Пуленком и учећи од Хонегера. Након тога се вратио у САД где је предавао на различитим универзитетима, а 1976. године одликован је чувеном Пулицеровом наградом. Трочина опера *Наш траг* писана је по поруџбини више институција, а премијерно је изведена пре десет година. Воклано-сценско дело је адаптација истоименог комада Торнтон Вајлдера.

Руски композитор **Игор Стравински (1882–1973)** један је од најважнијих и најутицајнијих композитора 20. века. Елементи неокласицизма, руске националне традиције, као и модерних токова серијалне технике прожимају његов обштан опус. Посебно место у његовом стваралаштву заузима сценска музика, нарочито балети као што су *Пејрушка*, *Жар џиџица* и *Посвећење џролећа* и опера *Живој разврајника*. Стравински је 1939. године емигрирао у САД и од тада га није напуштала идеја да напише оперу. Неокласично дело у три чина, *Живој разврајника* је завршио 1951. године и исте године је дириговао на премијери у Венецији. Ово је једно од неколико дела које Стравински није писао према поруџбини него из својих личних разлога. Инспирација за либрето је истоимени циклус од осам слика из 18. века енглеског уметника Вилијама Хогарта. Најпознатији део опере је арија Ане коју вечерас слушамо, *No words from Tom... I go to him...*